

പാസ്റ്റ്-വിത്ത്-ഓണറാകുന്നതിന് എല്ലാ വജനാവുളുടേയും കണക്ക് ശേഖരിച്ച് സമ്പന്നരാകൂ.

ഇന്ന് ബാപ്ദാദ ഏതു സഭയാണ് കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്? ഇന്നത്തെ സഭയിൽ ഓരോ കുട്ടിയും ഹൈയേസ്റ്റമാണ് (highest-ഉയർന്നവൻ) അനുഗ്രഹമായ വജനാവുകളാൽ റിച്ചെസ്റ്റു (richest- ധനാധ്യൻ) മാണ്. ലോകത്തിലുള്ളവർ എത്ര തന്നെ റിച്ചെസ്റ്റായാലും അത് ഒരു ജന്മത്തേക്കല്ലേ. ഒരു ജന്മം തന്നെ പൂർണ്ണമായും റിച്ചെസ്റ്റായിരിക്കുമോ എന്ന കാര്യത്തിൽ യാതൊരു നിശ്ചയവുമില്ല. എത്ര തന്നെ ലോകത്തിലെ ധനാധ്യനായാലും ഒരു ജന്മത്തേക്കല്ലേ, നിങ്ങളാണെങ്കിലോ നിശ്ചയത്തോടും ലഹരിയോടും കൂടി പറയുന്നു അനേക ജന്മം ഞങ്ങൾ റിച്ചെസ്റ്റായിരിക്കും, കാരണം നിങ്ങൾ സർവ്വ വജനാവുകളാലും സമ്പന്നരാണ്. ഈ സമയത്തെ പുരുഷാർത്ഥത്തിലൂടെ ഒരു ദിവസം തന്നെ ധാരാളം സമ്പാദിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കുമറിയാം. ഒരു ദിവസം നിങ്ങൾ എത്ര സമ്പാദിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അറിയാമോ? കണക്ക് അറിയാമല്ലോ അല്ലേ? ഓരോ ചുവടിലും കോടികളെന്ന് മഹിമ പാടുന്നുണ്ട്, അനുഭവമുണ്ട്. ഒരു ദിവസം തന്നെ ബാബയിലൂടെ, ബാബ നൽകുന്ന അറിവിലൂടെ, ഓർമ്മയിലൂടെ ഓരോ ചുവടിലും കോടികൾ സ്വരൂപിക്കപ്പെടുന്നു. ഒരു ദിവസം ബാബയുടെ ഓർമ്മയിൽ എത്ര ചുവടുകളാണോ വയ്ക്കുന്നത്, അത്രയും കോടികൾ സ്വരൂപിക്കപ്പെടുന്നു. ഇപ്രകാരം സമ്പാദിക്കുന്നവർ, വജനാവുകൾ സ്വരൂപിക്കുന്നവർ വിശ്വത്തിൽ വേറേ ആരെങ്കിലുമുണ്ടോ, ഇനിയുണ്ടാകുമോ? വിശ്വം മുഴുവൻ കറങ്ങിത്തീർത്തു വരു, നിങ്ങൾക്കെല്ലാതെ ഇത്രയും സമ്പാദിക്കുവാൻ മറ്റാർക്കും സാധിക്കില്ല. അതുകൊണ്ട് ബാബ പറയുകയാണ്, ഞങ്ങളുടെ ഭാഗ്യം പരമാത്മാവിലൂടെ അത്രയും ശ്രേഷ്ഠമാവുകയാണെന്ന ശ്രേഷ്ഠ സ്മൃതിയിലിരിക്കൂ.

തന്റെ വജനാവുകൾ ഏതൊക്കെയാണെന്ന് അറിയാമല്ലോ. സമയമാകുന്ന വജനാവിനെക്കുറിച്ച് അറിയാമല്ലോ, ഈ സംഗമയുഗത്തിലെ സമയം എത്ര ശ്രേഷ്ഠമാണ്, എന്തെല്ലാം പ്രാപ്തികൾ ആവശ്യമാണോ അതെല്ലാം അധികാരിയായി മാറി ബാബയിൽ നിന്നും എടുക്കുന്ന സമയമാണിത്. എല്ലാ അധികാരങ്ങളും പ്രാപ്തമാക്കിയല്ലോ അല്ലേ? ഓരോ ശ്രേഷ്ഠസങ്കല്പവും എത്ര വലിയ വജനാവാണ്, സമയവും വലിയൊരു വജനാവാണ്. സർവ്വശക്തികളും വലുതിലും വലിയ വജനാവാണ്. ഓരോരോ ജ്ഞാനരത്നങ്ങളും എത്ര വലിയ വജനാവാണ്. ഓരോ ഗുണവും എത്ര വലിയ വജനാവാണ്! ശ്വാസാശ്വാസങ്ങളിൽ ഈശ്വരന്റെ ഓർമ്മയുണ്ടാകുമ്പോഴാണ് ശ്വാസം സഫലമാകുന്നതെന്ന് ലോകർക്കു പോലുമറിയാം. നിങ്ങളുടെ ശ്വാസം സഫലതാസ്വരൂപമാണ്, വ്യർത്ഥമല്ല. ഓരോ ശ്വാസത്തിലും സഫലതയുള്ള അധികാരം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ബാപ്ദാദ എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും സർവ്വവജനാവുകളും ഒരുപോലെയാണ് നൽകിയിരിക്കുന്നത്. എല്ലാം നൽകിയിട്ടുമുണ്ട്, സമാനമായിട്ടാണ് നൽകിയിരിക്കുന്നതും. ചിലർക്ക് ഒരു മടങ്ങ്, ചിലർക്ക് പത്തു മടങ്ങ്, ചിലർക്ക് നൂറു മടങ്ങ്... ഇങ്ങനെയല്ല നൽകിയിരിക്കുന്നത്. നൽകുന്നവനായ ദാതാവ് ഓരോരോ കുട്ടിക്കും ബ്രാഹ്മണനായപ്പോൾ തന്നെ സമാനരൂപത്തിൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആ വജനാവുകൾ എത്രത്തോളം പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നു, എത്രത്തോളം പാഴാക്കുന്നു എന്നത് ഓരോരുത്തരെയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു ദിവസം ഞാൻ എത്രത്തോളം സമ്പാദിക്കുന്നുണ്ട്, അല്ലെങ്കിൽ പാഴാക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് ഓരോരുത്തരും പരിശോധിക്കണം? പരിശോധിക്കാറുണ്ടോ? തീർച്ചയായും പരിശോധിക്കണം. കാരണം ഒരു ജന്മത്തേക്കല്ല, അനേക ജന്മത്തേക്കുമുള്ളതാണ്. അനേക ജന്മത്തേക്ക് സമ്പാദിക്കണം. സമ്പാദിക്കുവാനുള്ള വിധി അറിയാമോ? വളരെ സഹജമാണ്. ബിന്ദുവിട്ട് പോയാൽ മാത്രം മതി. ബിന്ദു ഓർമ്മയുണ്ടെങ്കിൽ സമ്പാദ്യമാണ്. സ്ഥൂലമായ രീതിയിലും ഒന്നിന്റെ കൂടെ പുഷ്പമിടുന്നതനുസരിച്ച് സംഖ്യ കൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അതുപോലെ ആത്മാവൊരു ബിന്ദുവാണ്, ബാബയും ബിന്ദുവാണ്, ഡ്രാമയിൽ എന്തു കഴിഞ്ഞു പോയോ അതിനു ഫുൾസ്റ്റോപ്പ് അതായത് അതുമൊരു ബിന്ദുവാണ്. ഓരോ വജനാവിനെയും ബിന്ദുരൂപത്തിൽ ഓർമ്മിക്കുമെങ്കിൽ സമ്പാദ്യം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അനുഭവമുണ്ടല്ലോ, ബിന്ദുവിട്ടാൽ വ്യർത്ഥം ഇല്ലാതെയാകും. ബിന്ദുവിടുവാൻ അറിയാമോ? ബിന്ദുവിടുവാനുള്ള ശ്രമത്തിനിടയിൽ അതൊരു വലിയ വരയായി മാറുന്നു, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ചോദ്യചിഹ്നമായി മാറുന്നു, അതുമെല്ലെങ്കിൽ ആശ്ചര്യചിഹ്നമാകുന്നു- അതാണ് പലപ്പോഴും സംഭവിക്കുന്നത്. സമ്പാദ്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗമാണ് ബിന്ദുവിടുക, നീണ്ട വരയിടുക, ചോദ്യചിഹ്നമിടുക, ആശ്ചര്യചിഹ്നമിടുക എന്നിവയെല്ലാം സമ്പാദ്യം നശിപ്പിച്ചു കളയുന്ന വഴിയാണ്. ബിന്ദുവിടുക, അതല്ലേ എളുപ്പം. അപ്പോൾ വിധി വളരെ എളുപ്പമാണ്- സ്വമാനവും ബാബയുടെ ഓർമ്മയും പിന്നെ വ്യർത്ഥത്തിനു ഫുൾസ്റ്റോപ്പും.

ബാപ്റ്റിസം മുൻപും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് - ദിവസവും അമൃതവേളയിൽ സ്വയം സ്വയത്തിനു മൂന്നു ബിന്ദുവിന്റെ സ്മൃതിയുടെ തിലകം നൽകുമെങ്കിൽ ഒരു വജനാവും വ്യർത്ഥമായി പോകില്ല. ഈ സമയത്ത് ഓരോ വജനാവും സ്വരൂപിക്കപ്പെടുകയാണ്. ബാപ്റ്റിസം എല്ലാ കുട്ടികളുടെയും സമ്പാദ്യത്തിന്റെ ചാർട്ട് നോക്കുകയായിരുന്നു. അതിലൊന്നാണ് കണ്ടത്? ഇതുവരെ എത്ര സമ്പാദ്യമുണ്ടാകണമായിരുന്നോ അത്രയുമായിട്ടില്ല. സമയം, സങ്കല്പം, വാക്ക് എന്നിവ വ്യർത്ഥമായി പോകുന്നുമുണ്ട്. പോകപ്പോകേ പലപ്പോഴും സമയത്തിന്റെ മഹത്വം പ്രകടരൂപത്തിൽ കുറയുന്നുണ്ട്. ഇപ്പോൾ സമയത്തിന്റെ മഹത്വം സദാ ഓർമ്മയിലുണ്ടായിരിക്കണം, പ്രകടരൂപത്തിൽ തന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കണം. അപ്പോൾ സമയത്തെ കൂടുതൽ സഫലമാക്കുവാൻ സാധിക്കും. മുഴുവൻ ദിവസവും സാധാരണ രൂപത്തിലാണ് സമയം കടന്നു പോകുന്നത്. തെറ്റൊന്നുമില്ല, പക്ഷെ സാധാരണ രൂപത്തിൽ. അതുപോലെ സങ്കല്പങ്ങളും മോശമൊന്നുമില്ല, പക്ഷെ വ്യർത്ഥമായി പോകുന്നുണ്ട്. ഒരു മണിക്കൂറിൽ സമയവും സങ്കല്പവും എത്ര സാധാരണമായി പോകുന്നുണ്ടെന്ന് ഓരോ മണിക്കൂറും പരിശോധിക്കൂ. സമ്പാദ്യമുണ്ടാകുന്നില്ല. പിന്നെ ബാപ്റ്റിസം നിർദ്ദേശം നൽകുമ്പോൾ ബാപ്റ്റിസം തന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കുവാൻ നോക്കുകയാണ്- ബാബാ, അങ്ങനെയുള്ള കുറച്ചു സങ്കല്പങ്ങളൊക്കെ ഉണ്ടാകും, വേറൊന്നൊന്നുമില്ല; സങ്കല്പങ്ങൾ കുറച്ചൊക്കെ ഉണ്ടാകും, സമ്പൂർണ്ണമാകുക തന്നെ ചെയ്യും, ശരിയാകും; ഇപ്പോൾ അവസാനമൊന്നുമായില്ലല്ലോ, കുറച്ചു സമയം കൂടി ഉണ്ടല്ലോ, സമയമാകുമ്പോൾ സമ്പന്നമായിക്കൊള്ളും. എന്നാൽ ബാപ്റ്റിസം ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് പറയുകയാണ്, വളരെക്കാലത്തെ സമ്പാദ്യം വേണം. സ്വരൂപിക്കേണ്ടതായ സമ്പാദ്യം അവസാനം നിറയ്ക്കാം, സമയമാകുമ്പോൾ ആയിക്കൊള്ളും എന്നല്ല, വളരെക്കാലത്തെ സമ്പാദ്യമാണ് വളരെയധികം സമയം ഓടുന്നത്. സമ്പത്തെടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ എല്ലാവരും പറയും ലക്ഷ്മി നാരായണൻ ആകണമെന്ന്. ത്രേതായുഗീ ആകുവാൻ കൈയ്യുയർത്തുവാൻ പറഞ്ഞാൽ ആരും കൈ ഉയർത്തില്ല. ലക്ഷ്മി നാരായണൻ ആകുമോ എന്നു ചോദിച്ചാൽ എല്ലാവരും കൈ ഉയർത്തും. വളരെക്കാലത്തെ സമ്പാദ്യമുണ്ടെങ്കിൽ പൂർണ്ണമായ സമ്പത്ത് ലഭിക്കും. സമ്പാദ്യം കുറവാണെങ്കിൽ സമ്പത്ത് മുഴുവനായി എങ്ങനെ ലഭിക്കും? അതുകൊണ്ട് എല്ലാ വജനാവുകളും എത്രമാത്രം സ്വരൂപിക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ അത്രയും ഇപ്പോൾ സ്വരൂപിക്കൂ. നടന്നോളും, വന്നോളും.... ഇങ്ങനെ ഊം-ഊം എന്നു പറയരുത്. ചെയ്യുക തന്നെ ചെയ്യും- അതാണ് ദൃഢത. അമൃതവേളയിലിരിക്കുമ്പോൾ, നല്ല സ്ഥിതിയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ അതു ചെയ്യും, ഇത് ചെയ്യും, അത്ഭുതം ചെയ്തു കാണിക്കും എന്നെല്ലാം ഹൃദയം കൊണ്ട് ധാരാളം പ്രതിജ്ഞകളെടുക്കും. അതൊക്കെ നല്ല കാര്യം തന്നെ. ശ്രേഷ്ഠ സങ്കല്പങ്ങളാണ് എടുക്കുന്നത്. പക്ഷെ ബാപ്റ്റിസം പറയുകയാണ്, ഈ പ്രതിജ്ഞകളൊക്കെ കർമ്മത്തിൽ കൊണ്ടു വരു. വെറുതെ പ്രതിജ്ഞയെടുത്താൽ പോരാ, അത് ചിന്തയിലും വാക്കിലും കർമ്മത്തിലും കൊണ്ടു വരു. കുട്ടികൾ വളരെ നല്ല-നല്ല സങ്കല്പങ്ങൾ എടുക്കുന്നു, ആ സമയത്ത് ബാപ്റ്റിസം സന്തോഷിക്കുന്നുണ്ട്, കാരണം ധൈര്യം കാണിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. ഞാനിങ്ങനെയാകും, അങ്ങനെ ചെയ്യും... നല്ലപോലെ ധൈര്യം പുലർത്തുന്നുണ്ട്. ആ ധൈര്യത്തിന്റെ പേരിൽ ബാപ്റ്റിസം സന്തോഷിക്കുന്നു. പക്ഷെ കർമ്മത്തിലേക്കു വരുമ്പോൾ അത് ഇടയ്ക്കിടക്കായി പോകുന്നു. പ്രതിജ്ഞയെടുക്കുക വളരെയെളുപ്പമാണ്. പക്ഷെ കർമ്മത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നാലെ പ്രതിജ്ഞ നിറവേറ്റലാകൂ. പ്രതിജ്ഞയെടുക്കുന്നവർ ധാരാളമാണ്. അത് നിറവേറ്റുന്ന കാര്യത്തിൽ നമ്പർവാറാണ്. അതുകൊണ്ട് സങ്കല്പവും കർമ്മവും, പ്ലാനും പ്രാക്ടിക്കലും രണ്ടും സമാനമാക്കൂ. അങ്ങനെ ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കില്ലേ? ബിസിനസ്സുകാരാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്. ബിസിനസ്സുകാർക്ക് ബിസിനസ്സ് ചെയ്യുവാൻ അറിയാമല്ലോ. സമ്പാദിക്കുവാൻ അറിയാമല്ലോ. എഞ്ചിനീയർമാരും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും പ്രാക്ടിക്കലായി കർമ്മം ചെയ്യുന്നവരാണ്, പിന്നെയുള്ള റൂറൽ വിഭാഗം (ഗ്രാമ വിഭാഗം). ബാപ്റ്റിസം അവരെ റൂളർ (ruler-ഭരണാധികാരി) എന്നാണ് വിളിക്കുക, കാരണം അവർ പണി ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ഒരു കാര്യവും ഓടില്ല. അപ്പോൾ വന്നിരിക്കുന്ന മൂന്നു വിഭാഗങ്ങളും (wings) പണി ചെയ്യുന്നവരാണ്. വെറുതെ പറയുന്നവരല്ല, ചെയ്തു കാണിക്കുന്നവരാണ്. അപ്പോൾ എല്ലാ പ്രതിജ്ഞകളും നിറവേറ്റുന്ന ആത്മാക്കളല്ലേ, അതോ വെറുംവാക്കു പറയുന്നവരാണോ. വാക്കു പറയുന്ന സമയത്ത് ധൈര്യമൊക്കെ കാണിച്ച് ബാപ്റ്റിസം സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നവരാണ്. ബാപ്റ്റിസംയുടെയടുത്ത് ഓരോ കുട്ടിയുടെയും പ്രതിജ്ഞകളുടെ ഫയൽ ഉണ്ട്. വതനത്തിൽ ഫയൽ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനു അലമാരിയോ സ്ഥലമോ ആവശ്യമില്ല. ഇടയ്ക്കൊക്കെ ബാപ്റ്റിസം തന്റെ അലൗകിക ടി.വി. അപ്രതീക്ഷിതമായി തുറക്കാറുണ്ട്. എപ്പോഴും തുറക്കാറില്ല, ഇടയ്ക്കിടക്ക് തുറക്കും. അപ്പോൾ എല്ലാം കേൾക്കുവാൻ സാധിക്കും. പരസ്പരം സംസാരിക്കുന്നതു പോലും കേൾക്കുവാൻ സാധിക്കും, അതും കേൾക്കാറുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ബാപ്റ്റിസം പറയുകയാണ്- വ്യർത്ഥത്തെ സമ്പാദ്യത്തിന്റെ വജനാവിലേക്കു സ്വരൂപിക്കൂ.

ബ്രാഹ്മണനെന്നാൽ അലൗകികം. ബ്രാഹ്മണ ജീവിതത്തിന്റെ മഹത്വം വളരെ വലുതാണ്. പ്രാപ്തികൾ

വളരെ വലുതാണ്. സ്വമാനങ്ങൾ വളരെ വലുതാണ്. സംഗമത്തിൽ ബാബയുടെതായി മാറുക, ഇത് വലുതിലും വലിയ കോടാനുകോടി ഭാഗ്യമാണ്. അതുകൊണ്ട് ബാപ്റ്റാദ പറയുകയാണ്, ഓരോ ഖജനാവിനും മഹത്വം കൊടുക്കൂ. മറ്റുള്ളവരോട് പ്രഭാഷണത്തിലൂടെ സംഗമയുഗത്തെക്കുറിച്ച് എന്തെല്ലാം മഹിമ പറയുന്നു, സംഗമയുഗത്തിന്റെ മഹത്വം കേൾപ്പിക്കൂ എന്നൊരു വിഷയം തന്നാൽ എത്ര സമയം പ്രസംഗിക്കുവാൻ സാധിക്കും? ഒരു മണിക്കൂർ സാധിക്കുമോ? ടീച്ചേഴ്സ് പറയൂ. സാധിക്കുമെന്നുള്ളവർ കൈ ഉയർത്തൂ. മറ്റുള്ളവരെ മഹത്വം കേൾപ്പിക്കുന്നതും സ്വയം അത് തിരിച്ചറിയുന്നതും വളരെ നല്ലതാണ്. നിങ്ങൾക്ക് അറിയില്ല എന്ന് ബാപ്റ്റാദ പറയില്ല. കേൾപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതറിയാമെന്നല്ലേ അർത്ഥം. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ കേൾപ്പിക്കുന്നത്. മഹത്വം മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ അതോ അമർന്നു പോകുന്നുണ്ടോ. പ്രകടരൂപത്തിൽ സ്മൃതിയിലുണ്ടോ, അതോ ഇടയ്ക്ക് കുറഞ്ഞും ഇടയ്ക്ക് കൂടിയുണ്ടാണോ ഇരിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ ഈശ്വരീയ ലഹരി പ്രകടമാക്കൂ. ഞാനായിക്കഴിഞ്ഞു...ഇല്ല. പ്രാക്ടിക്കലായി ഞാൻ അങ്ങനെയാണ്... ഇത് പ്രകടരൂപമായിരിക്കണം. നിശ്ചയമുണ്ട്, എന്നാൽ നിശ്ചയത്തിന്റെ ലക്ഷണം ആത്മീയ ലഹരിയാണ്. അപ്പോൾ മുഴുവൻ സമയവും ആ ലഹരിയുണ്ടായിരിക്കണം. ആത്മീയ ലഹരി- ഞാനാരാണ്! ഈ ലഹരി പ്രകടരൂപത്തിലുണ്ടെങ്കിൽ ഓരോ സെക്കന്റും സമ്പാദ്യമായിരിക്കും.

ഇന്ന് ബാപ്റ്റാദ സമ്പാദ്യത്തിന്റെ കണക്ക് നോക്കി. സമയത്തിന്റെ സമാപ്തി പെട്ടെന്നായിരിക്കുമെന്നതുകൊണ്ട് വിശേഷമായി എല്ലാവരുടെയും ശ്രദ്ധ ഇക്കാര്യത്തിൽ നൽകുകയാണ്. അറിയാനൊക്കെ സാധിക്കുമല്ലോ, സമയമാകുമ്പോൾ ശരിയാകും എന്നൊക്കെ വിചാരിക്കരുത്. സമയത്തെ ആധാരമാക്കുന്നവർ, സമയമാകുമ്പോൾ ശരിയായിക്കൊള്ളും അല്ലെങ്കിൽ സമയം ശരിയാക്കിക്കൊള്ളും എന്നൊക്കെ പറയുന്നവരുടെ ടീച്ചർ ആരാണ്? സമയമാണോ അതോ പരമാത്മാവാണോ? പരമാത്മാവിലൂടെ സമ്പന്നമാകുവാൻ സാധിക്കില്ല, എന്നാൽ സമയം സമ്പന്നമാക്കും! ഇതിനെ എന്തു പറയും? സമയം നിങ്ങളുടെ ശിക്ഷകനാണോ അതോ പരമാത്മാവ് നിങ്ങളുടെ ശിക്ഷകനാണോ? ഡ്രാമയനുസരിച്ച് സമയമാണ് നിങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതെങ്കിൽ, സമയത്തിന്റെ ആധാരത്തിലാണ് പരിവർത്തനം നടക്കുന്നതെങ്കിൽ പ്രാലബ്ധവും സമയമാകുമ്പോൾ കിട്ടും, കാരണം സമയമാണ് ടീച്ചർ. സമയം നിങ്ങളെ കാത്തിരിക്കുകയാണ്, നിങ്ങളൊരിക്കലും സമയത്തെ കാത്തിരിക്കരുത്. സമയം സൃഷ്ടിയാണ്, നിങ്ങൾ മാസ്റ്റർ സൃഷ്ടാവാണ്. രചന രചയിതാവിനെ കാത്തിരിക്കട്ടെ, നിങ്ങൾ മാസ്റ്റർ രചയിതാവ് സമയത്തെ കാത്തിരിക്കരുത്. പിന്നെ ഇതെന്താ, ബുദ്ധിമുട്ടാണോ? സഹജമായതിനെ സ്വയം ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതാക്കുകയാണ്. നിങ്ങളുടെ ഭാരങ്ങളൊക്കെ എനിക്കു തരൂ എന്നു ബാബ പറയുമ്പോൾ അത് കൊടുക്കുവാനറിയില്ല. ഭാരം എടുത്തുകൊണ്ട് നടക്കുകയാണ്, എന്നിട്ട് ക്ഷീണിക്കുമ്പോൾ ബാബയോട് പരാതി പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. എന്തു ചെയ്യും, എങ്ങനെ ചെയ്യും... എന്തിനാണ് ഭാരമെടുക്കുന്നത്? ബാബ വാഗ്ദാനം നൽകുകയാണ്, നിങ്ങളുടെ എല്ലാ ഭാരങ്ങളും ബാബക്ക് തരൂ. 63 ജന്മങ്ങളായി ഭാരമെടുത്ത് ശീലിച്ചു പോയി. ആ ശീലത്തിനു വശപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്, അതുകൊണ്ട് പരിശ്രമിക്കേണ്ടി വരുന്നു. ചിലപ്പോഴെല്ലാം, ചിലപ്പോൾ ബുദ്ധിമുട്ട്. ചില കാര്യങ്ങൾ എളുപ്പമാകുന്നു, ചില കാര്യങ്ങൾ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ട്? എന്തെങ്കിലും കാരണം വേണ്ടേ? കാരണമുണ്ട്- ശീലങ്ങൾ ഉറച്ചു പോയിരിക്കുന്നു. ബാപ്റ്റാദക്കാണെങ്കിലോ കുട്ടികളുടെ പരിശ്രമമാണ് ഏറ്റവും വലിയ പ്രശ്നമായി തോന്നുന്നത്. ബാബക്ക് അത് ഒട്ടും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. മാസ്റ്റർ സർവ്വശക്തിമാൻ ബുദ്ധിമുട്ടോ? സ്വയം ടൈറ്റിൽ എന്താണ് നൽകിയിരിക്കുന്നത്? ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള യോഗി എന്നാണോ, സഹജയോഗി എന്നാണോ? അല്ലെങ്കിൽ ടൈറ്റിലൊക്കെ മാറ്റുന്നതായിരിക്കും നല്ലത്. ഞാൻ സഹജയോഗിയല്ല. ചിലപ്പോൾ സഹജയോഗി, ചിലപ്പോൾ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള യോഗി. ഇനി യോഗമെന്നാൽ തന്നെ എന്താണ്? ഓർമ്മിക്കുക മാത്രം ചെയ്താൽ മതി. ശക്തിശാലിയായ യോഗത്തിനു മുന്നിൽ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉണ്ടാവില്ല. യോഗം പ്രേമമാകുന്ന അഗ്നിയാണ്. അഗ്നി ഏതൊരു കഠിനമായ വസ്തുവിനെയും പരിവർത്തനപ്പെടുത്തും. ഇരുമ്പു പോലും വളയും. ഈ പ്രേമാഗ്നിക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ എളുപ്പമാക്കാൻ സാധിക്കില്ലേ. പല കുട്ടികളും വളരെ നല്ല-നല്ല കാര്യങ്ങൾ കേൾപ്പിക്കുന്നു- ബാബാ, എന്തു ചെയ്യാനാണ്, അന്തരീക്ഷം അങ്ങനെയുള്ളതാണ്, കൂടെയുള്ളവർ അങ്ങനെയാണ്, ഹംസങ്ങളും കൊക്കുകളുമുണ്ട്, എന്തു ചെയ്യാനാണ്, പഴയ കണക്കുകളാണ്.... നല്ല-നല്ല രീതിയിലാണ് സംസാരിക്കുന്നത്. ബാബ ചോദിക്കുകയാണ്, നിങ്ങൾ ബ്രാഹ്മണർ എന്ന് കോൺട്രാക്ടാണ് എടുത്തിരിക്കുന്നത്? വിശ്വപരിവർത്തനത്തിന്റെ കോൺട്രാക്ടാണ് എടുത്തിരിക്കുന്നത്. വിശ്വപരിവർത്തനം നടത്തുന്ന ഒരാൾക്ക് തന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ ഇല്ലാതാക്കുവാൻ സാധിക്കില്ലേ?

അപ്പോൾ ഇന്ന് എന്തു ചെയ്യും? സമ്പാദ്യം വർദ്ധിപ്പിക്കൂ. സഹജയോഗി എന്നു പറയുന്നതു പോലെ അത് അനുഭവിച്ച് അറിയൂ. ഇടയ്ക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടും ഇടയ്ക്ക് സഹജവുമാകുന്നതിൽ രസമില്ല. ബ്രാഹ്മണ ജീവിതം

ആനന്ദിക്കുവാനുള്ളതാണ്. സംഗമയുഗം ആനന്ദിക്കുവാനുള്ള യുഗമാണ്. ഭാരമെടുക്കുവാനുള്ള യുഗമല്ല. ഭാരമിറക്കുവാനുള്ള യുഗമാണ്. അതുകൊണ്ട് പരിശോധിക്കൂ- ജ്ഞാനമാകുന്ന കണ്ണാടിയിൽ തന്റെ ഭാഗ്യത്തിന്റെ പ്രതിബിംബം നല്ല രീതിയിൽ നോക്കൂ. മനസ്സിലായോ. ശരി.

നാലുഭാഗത്തുമുള്ള സർവ്വ വജനാവുകൾക്കും അധികാരികളായ കുട്ടികൾക്ക്, സദാ ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ സെക്കന്ററിൽ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുന്ന സഹജയോഗികൾക്ക്, സദാ സങ്കല്പം, വാക്ക്, കർമ്മം എന്നിവ ശ്രേഷ്ഠമാക്കുന്നവർക്ക്, സദാ സമ്പാദ്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നവർക്ക്, സദാ മനസ്സിന്റെ അധികാരികൾക്ക്, മനസ്സ്, ബുദ്ധി, സംസ്കാരം എന്നിവയെ ആജ്ഞാക്കനുസരിച്ച് നടത്തുന്നവർക്ക്, അങ്ങനെയുള്ള സ്വരാജ്യ അധികാരികളായ കുട്ടികൾക്ക്, ദേശത്തുള്ളവരായ വിദേശത്തുള്ളവരായെ എന്നാൽ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നും ദൂരെയല്ലാത്തവർക്ക്, അങ്ങനെയുള്ള നാലുഭാഗത്തുമുള്ള കുട്ടികൾക്ക് ബാപ്തദായുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്കാരവും.

വരദാനം :- സൂക്ഷ്മസങ്കല്പങ്ങളുടെ ബന്ധനത്തിൽ നിന്നുപോലും മുക്തമായി മാറി ഉയർന്ന സ്ഥിതിയുടെ അനുഭവം ചെയ്യുന്ന ബന്ധനരഹിതരായി ഭവിക്കൂ.

ഏതു കുട്ടികൾ എത്രമാത്രം ബന്ധനരഹിതരാണോ അത്രയും ഉയർന്ന സ്ഥിതിയിൽ കഴിയാൻ പറ്റും, അതിനാൽ മനസ്സ്-വാച-കർമ്മം പോലും, സൂക്ഷ്മത്തിൽ പോലും ചർദ് മുറുകിയിട്ടില്ലല്ലോയെന്ന് പരിശോധിക്കൂ. ഒരു ബാബയല്ലാതെ ആരും ഓർമ്മയിൽ വരരുത്. തന്റെ ദേഹം ഓർമ്മയിൽ വന്നാലും ദേഹത്തിന്റെ പുറകെ ദേഹത്തിന്റെ സംബന്ധവും പദാർത്ഥവും ലോകവും എല്ലാം ഒന്നിനു പുറകിൽ വന്നു കൊണ്ടിരിക്കും. ഞാൻ ബന്ധനരഹിതനാണ്, ഈ വരദാനത്തെ സ്മൃതിയിൽ വച്ച് ലോകത്തെ മുഴുവൻ മായയുടെ വലയിൽ നിന്ന് മുക്തമാക്കുന്ന സേവനം ചെയ്യൂ.

സ്തോഗൻ :- ദേഹി അഭിമാനി സ്ഥിതിയിലൂടെ ശരീരത്തിന്റെയും മനസ്സിന്റേയും ഇളക്കങ്ങളെ സമാപ്തമാക്കുന്നവർ മാത്രമാണ് അചഞ്ചലരായി കഴിയുന്നത്.